

לתגובות והערות: שגיא 054-6868199

זמני ת"א:

פְּנִימַת הַשָּׁבָת: 16:17

יְצִיאַת הַשָּׁבָת: 17:16

ר"ת: 17:50

לקבלת העלון במייל-

שלחו הודעה ל:

sagif_@walla.co.il

בס"ד עלון מס' 429 22.11.2019 - כ"ד מרחשוון תש"פ

וְהָיָה הַשְּׁמֵרָה לְמִי צְדִיקִים וְבוֹאֵן בְּהַ

פְּרִשְׁת - זְזִילִי שְׂרָה

היכן נמצא אוצר הזכויות? – הרב משה צורן (טוב לחסות בה')

"אין זכות גדולה למעלה ממוזכה הרבים", קובע בעל 'חובת הלבבות', "שכל הזכויות שגורם לאחרים מתווספות לו, וגדול הוא יותר מהמלאכים, ואף אחר 120 שנה זכויותיו ממשיכות ומתרבות מכל מי שחיזק". לזכות את הרבים זה גם בדברי תורה, אך גם במעשים טובים שעושה האדם.

את המעשה המופלא הבא סיפרו לאחרונה בביתו של מרן הרב קנייבסקי: "ישנו יהודי אחד בארץ אשר תפקידו הוא להיות 'משולח'. 'משולח' פירושו הוא שבכל קיץ יוצא אותו יהודי אל חוץ לארץ, שם עובר הוא בין בתי גבירים ועשירים במשך כמה שבועות ומבקש הוא את עזרתם בהמשך החזקת מוסדות התורה והחסד בארץ". "והנה באותה שנה", מספר ה'משולח', החלטתי כי במקום ללכת לתקופה ארוכה ולעבור מבית לבית על מנת לבקש תרומות, אשהה הפעם במלון מפורסם בשוויץ, שם יודע אני כי באים עשירים וגבירים רבים לנפוש בתקופת הקיץ, ובכך אתפוס את כולם גם יחדיו ואבקש מהם לתת יד ועזרה לעולם החסד והתורה. כך אחסוך זמן רב".

ואכן כך היה, שהיתי באותו קיץ במלון יוקרתי בשוויץ, שכרתי שם חדר בין כל הגבירים הרבים שהגיעו לנפוש במקום, והתוצאות אכן לא איחרו לבוא ב"ה. נפגשתי עם הגבירים במסדרונות, קבעתי איתם פגישות וב"ה הדברים נכנסו לליבם והם אף תרמו בעין יפה.

והנה ערב אחד, בסיומו של מס' פגישות מוצלחות, עשיתי את דרכי במסדרון אל עבר חדר, על מנת לנוח את מנוחת הלילה, אלא שלפתע אני רואה לנגד עיניי מחזה מוזר – משפחה שלימה, הורים ושלושת ילדיהם יושבים על כורסאות הלובי ומנמנמים עם המזוודות.

התעניינתי בשלומם, והם השיבו לי כי הם באו במיוחד על מנת לשכור חדר במלון, אך כיוון שכעת זו עונה מבוקשת ביותר, לא נותרו חדרים פנויים, על כן החליטו הם לנמנם קמעא בלובי, ולמחרת יסעו לחפש מלון אחר בשוויץ.

ליבי נחמץ למראה משפחה שלימה ללא קורת גג, המנסה לתפוס תנומה בצורה שכזו, על כן פניתי אליהם ואמרת: "תוכלו בשמחה לשהות בחדרי הלילה, יש בו בדיוק חמש מיטות. אל תדאגו לי, אני אוכל לנוח כאן במסדרון", כשאני יודע שהנהלת המלון מסכימה לכך שיכנסו במקומי. בני המשפחה התרגשו מהצעת, אך לא הרגישו עמה בנוח ומיד סירבו: "חלילה, החדר שלך, ולא נישן בו במקומך!".

לא חשבתי פעמיים, ופשוט לקחתי את המזוודות שלהם, הכנסתי אותם למעלית ומשם ישר אל חדרי. "כאן אתם ישנים הלילה", קבעתי וירדתי לאיזור הלובי. בני המשפחה שהיו עייפים מאד התרגשו והודו לי מקרב לב ונכנסו לנוח את מנוחת הלילה, בעוד אני נמנמתי כל הלילה על ספת הלובי.

למחרת בבוקר, השיבו לי בני המשפחה את המפתח בשמחה עצומה, תוך כדי שהם מודים לי מעומקי ליבם, כאילו הצלתי את חייהם.

עברו שנתיים. בוקר אחד, בעת ששהיתי בביתי בישראל, אני שומע דפיקות בדלת. מולי עמד אותו אב משפחה, כשהוא מחבק אותי בשמחה ואומר לי: "אני רוצה להזמין אותך לאירוסי בתי שיחולו בשבוע הבא". התפלאתי עד למאד מהופעתו ואיחלתי לו מזל טוב, אך אמרתי לו כי כנראה לא אוכל להגיע בתאריך זה, מפני עיסוקי השונים. או אז לפתע נעמד האב במקומו ואמר: "אם אתה לא תגיע – לא נוכל לשמוח כלל".

הופתעתי, מדוע מתעקש הוא כל כך שאגיע, שהרי איננו מכירים כמעט כלל. האב החל להתרגש וסיפר לי: "אני חייב לספר לך מה גרמת בחסד העצום שעשית עמנו לפני שנתיים באותו לילה. משפחתנו גרה בישראל, אלא שלצערנו הרב, באותו זמן, בתנו הלומדת באוניברסיטה בשוויץ הכירה גוי ואף החליטה להינשא לו.

ניסנו לשכנע אותה בכל דרך שלא תעז לעשות זאת וכי זה דבר נורא ואיום, אך היא סירבה והיתה דבוקה במטרה. לכן, הודענו לה כי אנו באים במיוחד לשוויץ, על מנת להיפגש עמה, במטרה כי אולי נצליח לשכנע אותה לבטל את החתונה ולהתרחק מאותו גוי.

הגענו אל המלון באותה לילה, כשהיא מחכה לנו למטה במסדרון. ניגשנו אל ההנהלה וביקשנו חדר, על מנת לשהות עמה ולדבר אל ליבה יחד עם שאר בני המשפחה, אלא שאז הודיעו לנו כי המלון נמצא בתפוסה מלאה. לא ידענו מה לעשות ונשארנו לשהות על הספה בלובי, כשאנו מצטערים על כך שאין לנו חדר נורמלי לשבת עמה ביחד ולדבר אל ליבה.

ואז, לפתע פתאום הגעת כמלאך מהשמיים והבאת לנו את החדר שלך. תחילה ניסנו לסרב, אך אתה התעקשת ונתת לנו את החדר, כשאתה בעצמך יורד לישון על הספות למטה. אותה בת, השוהה בשוויץ כבר זמן רב, היתה המומה מכך. היא עלתה עמנו לחדר ופרצה בבכי מרוב התרגשות. "מעולם לא ראיתי כאן בשוויץ, כל זמן שהותי במקום, גוי העושה חסד שכזה ומוותר על דבר כה אישי ונוח לצורך חברו", סיפרה בהתרגשות, "והנה כאן, נותן לנו יהודי את חדרו הפרטי, למרות שאינו מכיר אותנו כלל, ומוכן הוא לישון במסדרון, וזאת כדי לעשות מעשה חסד טהור".

המעשה שלך השפיע עליה כל כך, כך שהיא אמרה כי היא הגיעה נחושה לומר לנו שהיא לא תוותר על החתונה בכל אופן, והנה אחרי המעשה שלך היא פרצה בבכי ואמרה שהיא מבטלת את החתונה ומוכנה להתחתן רק עם יהודי שיש לו ערכים, מידות ובעל חסד כמוך. לאחר זמן קצר היא שבה איתנו לארץ, חזרה בתשובה שלימה, ובשבוע הקרוב היא מתארסת עם בן תורה מצויין – והכל בזכות המעשה המרגש שלך! (בטאון 'קול ברמה')

אתה החזרת את ביתי בתשובה ע"י מעשיך הטובים, ולכן, לא נוותר עליך באירוסין". תארו לעמכם – כל הדורות שיצאו מאותה בת, עם כל זכויותיהם ומעשיהם הטובים נזקפים לזכותו של יהודי, גם לאחר שיפטר וזאת בגלל מעשה חסד שקידש את ה'!

וְאִבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְה' בֵּרַךְ אֶת אֲבְרָהָם בְּכָל (כד, א)
כותב הגאון חיד"א (בספרו 'מראית עין') וְאִבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים ראשי תיבות זבוב.
והגמרא בברכות אומרת (בדף סא ע"א):
"אמר רב, יצר הרע דומה לזבוב ויושב בין שני מפתחי הלב, שנאמר (קהלת י, א): זְבוּבֵי מוֹת
יְבֹאִישׁ יִבִּיעַ שָׁמֹן רוֹקֵחַ, עכ"ל.

חידוש נפלא אמר הרב אליהו רוט שליט"א:
כותבים חז"ל – יצר הרע דומה לזבוב – ויושב בין שני מפתחי הלב. שאלה פשוטה יש לשאול על העניין, מדוע יצר הרע יושב בין שני מפתחי הלב? הרי רנו יודעים שהצד של יצר הרע זה צד שמאל, אם כן, מדוע חז"ל אומרים שמקומו הוא באמצע?

אלא באמת הצד של יצר הרע הוא צד שמאל – שהוא מנסה להחטיא את האדם... אך הוא עושה זאת בין שני מפתחי הלב, דהיינו הוא מחטיא את האדם משני הצדדים!! הוא יכול להחטיא את האדם – מצד השמאל – כלומר אומר לו בפירוש - לך תחטא!!! וכן הוא יכול להחטיא את האדם – מצד הימין – כלומר אומר לו לך תעשה מצווה, שבעצם המצווה הזאת תוביל אותו לעבירות רבות אחרות.. (כגון אדם שהולך לבית כנסת, אבל מדבר בבית כנסת, או אדם מנסה לחזק מישהו אבל מבייש אותו ברבים).

כותב הרב מרדכי אליהו זיע"א: ונראה לבאר, שדימו את היצר הרע לזבוב משום שבשונה משאר החיות, הזבוב חוזר שוב ושוב להטריד את האדם למרות שהוא מסלקו בכל פעם, כך יצר הרע חוזר שוב ושוב להכשיל את האדם).

ובעניין זה היה מספר מורנו ורבנו ועט"ר הרה"ג רבי עזרא עטיא זצוק"ל – ראש ישיבת 'פורת יוסף', שפעם אחת הגיע שד"ר מירושלים לאסוף כספים לצורכי צדקה. אמרו לו אנשי העיר שאין לו מה לצפות מתושבי העיר כי רוב תושבי המקום עניים והם עצמם זקוקים לתמיכה, אך יש עשיר אחד, אבל כמידת עושרו כך מידת קמצנותו, ואינו פותח את ידו לצדקה כלל ועיקר. אותו שד"ר לא אמר נואש, והחליט להוציא מאותו עשיר כסף לצדקה ויהי מה. למחרת בשעה שבע בבקר הוא דפק על דלת ביתו של אותו עשיר, ומשיצא אליו בעל הבית שאך זה עתה קם ממיטתו, ביקש ממנו צדקה. אמר לו בעל הבית ביושב שאינו נותן כסף לצדקה, הודה לו השד"ר בנימוס והלך. למחרת הופיע השד"ר שוב לפני השעה שבע בבוקר, ודפק על דלת ביתו של העשיר, ומשפתח לו העשיר והוא עוד אחוז בקורי שינה, התפלא לראות שוב את אותו אדם, והזכיר לו שכבר אתמול אמר לו כי אינו נותן צדקה. שוב הודה לו השד"ר והלך לו. למחרת בבוקר הקדים עוד יותר וכבר בשעה שש וחצי דפק על דלת ביתו של העשיר, ומשפתח לו בעל הבית והוא עוד לבוש בפיג'מה וראה את אותו "זבוב" טורדני, צעק עליו קשות, ואמר לו שהוא חסר דרך ארץ, ומי המורה שלימד אותו דרכים כאלה בכלל?!!

אמר לו השד"ר בלי להראות סימני התרגשות מצעקותיו של הלה, שהמורה של בעל הבית והמורה שלו עצמו הוא אותו המורה. התפלא בעל הבית ואמר לו שהוא למד באוניברסיטה, ואילו הוא למד בודאי אצל איזה רב ב"כותאב". אמר לו השד"ר שוב, שמורה אחד לשניהם, והלך לו. הסתקרן בעל הבית מאוד מהדברים, ורץ אחרי אותו שד"ר ואמר לו שבכל זאת יגלה לו מי המורה שאליו הוא מתכוון. אמר לו השד"ר קודם תביא לי כסף לצדקה, ואז אני אגלה לך. הלך בעל הבית והשליש את הכסף בידי אדם אחד מעוברי האורח, ואמר לו שלא יתן את הכסף הזה לאיש, ובליבו חשב העשיר הקמצן להתנפל עליו לאחר מכן ולחטוף ממנו את הכסף בחזרה. אמר לו השד"ר, בכל בוקר כשאני קם לתפילה עם הנץ החמה, ובפרט בתקופת הסליחות, בא אלי המורה שלי ומשכנע אותי שלא לקום לתפילה, כי אני עייף וגם אהיה עייף כל היום וזה יפריע לי בעבודתי, ולמעשה הוא אותו המורה שגם אותך משגע מידי בוקר ומונע ממך לקום ללכת לבית הכנסת ולהתפלל במניין מסודר או לתת צדקה ולעשות חסד. אמר לו בעל הבית: ומי הוא זה המורה הזה? אמר לו השד"ר: הוא השטן הוא היצר הרע, הוא "מורה" משותף לשתינו, אלא שאני מתגבר עליו. אבל למדתי ממנו דבר אחד, שכמו שהוא "זבוב" טורדני כך אני אהיה "זבוב טורדני" ואבוא אליך מדי בוקר לבקש ממך צדקה. אמר לו בעל הבית בכעס בן כמה אתה? אמר לו אני כבן 80 שנה. אמר לו בעל הבית וכי אתה באמת חושב כל בוקר לבוא ו"לשגע" אותי? אמר לו השד"ר: בהחלט! אמר לו בעל הבית קח כסף לצדקה ותעזוב אותי לנפשי.

הערת העורך: כותב הגאון חיד"א (בספרו 'מראית עין') ואברהם זקן בא בַּיָּמִים ר"ת זבוב. אולי יש לרמוז למה דווקא בראשי תיבות נרמז 'זבוב' (שהוא רמז ליצר הרע) ולא בסופי תיבות? אלא, בא לרמוז כי ברגע שהאדם נולד, ביחד איתו מגיע היצר הרע, ולכן נרמז דווקא בראשי תיבות לרמוז לראשית חייו של האדם. וידוע כי רק בגיל שלוש עשרה מגיע היצר הטוב.

ולכן: וְאַבְרָהָם - רמז לאדם.
 זָקֵן - כתבו חז"ל (קידושין לב, ב): "אין זקן אלא חכם". ושנכנס לאדם יצר הטוב נכנס לו חכמה, לדקדק במעשיו.

בַּא בַּיָּמִים - בא אותיות 'אב', שבזכות יצר הטוב שנכנס בו וחוכמה שנכנסה בו, הופך להיות 'אב' לימים. וכן בַּיָּמִים - רמז לשני סוגי ימים - עד גיל 13 ששכן בקרבו רק יצר הרע ולכן התקשה בקיום התורה והמצוות, והימים אחרי גיל 13 שנכנס בו יצר הטוב. ובזכות שעשה תשובה זוכה להיות 'אב' לכל ימיו. ואז מתקיים בו המשך הפסוק: וְהָ בָרַךְ אֶת אַבְרָהָם (האדם) בְּכָל - שהקב"ה מברך את האדם בכל..

זכות דברי התורה בעלון יעמדו:

בע"ה זיווג הגון: עוז בן מרים, לירון בן פנינה, אפרת בת מזל, נועה בת יעל, קרן בת רחל, עדן בת גילה.
 לזרע בר קיימא: רווית רבקה בת אורלי, מוריה בת אורנה, מורן בת רותי.
 לפרנסה טובה: שגיא בן מרים, מורן בת רותי, לירון בן פנינה.
 לרפואה שלמה: ציפורה בת מורוור, ציפורה בת מרים, אורלי בת מלכה, אייל בן שרה, שי בן רחל, יחזקאל בן אידה, רבקה בת מסעודה, אלכס בן רימה, יצחק יעקב בן יפה, אילן בן מסעודה, יוסי בן ציפורה, יוסף בן ציפורה, עזיזה בת שוליקה, שולה בת עזיזה.

לעילוי נשמת: אביגיל בת מרים ז"ל, אהרון רפאל בן רבקה ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורוור ז"ל, מיכאל בן מורוור ז"ל, רחמים בן מורוור ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, ישראל בן חנה ז"ל, דבורה בת מרים ז"ל. ארוז בן חיה ז"ל, יוסף מיכאלשוילי בן רפאל ז"ל, חנה בת שמחה ז"ל, דוד אמנו בן מזולה ז"ל, משה בן שושנה ז"ל, שרה רוסיקו מנשרוב בת תנורה ז"ל, זקלין לוי בת מסעודה ז"ל, יוסף בעדאש בן נוארה ז"ל, ירושה בת רות ז"ל, זהרה ואסתר ושמחה ומכלוף בר חנינה למשפחת בן שבת ז"ל, אברהם בן חנה וזבולון הכהן ז"ל, אסתר בת מרים ז"ל, רות בת יוכבד ז"ל, אליעזר בן אסתר ז"ל.